

ABDAI HÍR - LAPOK

XXIX. évfolyam 12. szám

2019. december

Ára: -

Mit ünnepelünk karácsonykor?

Karácsonykor válik valóra az adventi ígéret:

Isten Jézus Krisztusban emberré lesz,
s általa megjelenik a Világosság.

Isten, emberi formában jön el a földre,
gyermekként születik meg, hogy szeretete
véghez vigye a csodát, az emberiség
megmentését.

A karácsony tehát, Jézus születésének ünnepe. Elsősorban egyházi ünnep, a keresztény emberek legnagyobb ünnepe. A ma embere számára – akár vallásos, akár nem – egyik leglélekmelengetőbb ünnepünk. Az idők során megőrizve vallásos jellegét, vált egyetemes, meghitt családi ünnepünk, s lett a szeretet ünnepe.

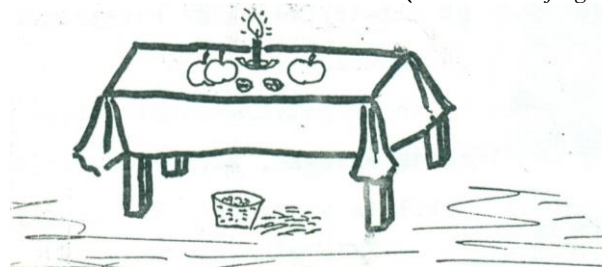
Melyik felnőtt ne emlékezne vissza szívesen gyermekora karácsony-váró hangulatára, izgalomára? Melyik gyermek ne élné át a mindenkori jelenben ugyanezen várakozás örömét?

Jön a karácsony: tele örömmel, titokkal, meglepetéssel, sok ajándékkal! (Abdai iskola Diákönkormányzat Karácsonyi Hírharang kiadványa 1990)

A karácsony jelképei

- A karácsonyi asztal alá tegyünk szalmát! Este jönnek érte az angyalok és elviszik a kis Jézus bölcsőjébe.
- Egy zsomborba készítsünk kukoricát! Ha a hosszú úton megéhezik a kis Jézus számára, találjon ennivalót.
- Ne feledkezzünk meg a mosolygós, piros almák odakészítéséről sem. Szeleteljünk annyi felé, ahány családtagunk van. A kerek, hibátlan alma a családi egység szimbóluma, és a szépségé, szerelemé is.
- A karácsonyi abrosz is mágikus erejű! Régen ebből vetették a gabonát, beteget gyógyítottak vele: bőséget, egészséget hozott.
- Tegyünk még diót, mézet az asztalra. A bab, borsó, mák, dió a bőséget, termékenységet biztosította, a méz édessé tette az életet.
- Elődeink a szentestei vacsora morzsáit is összegyűjtötték. A beteg állatot gyógyították vele. A morzsákból a padlásra is szórtak, hogy elűzzék a gonosz szellemeket.

Kalmár Adrienn és Barti Diána gyűjtéséből
(Abdai Iskolaiújság 1991)

„Luca, Luca kitty-kotty...”

December 13.

E naphoz sok néphagyomány fűződik. Régebben legények, fiúk jártak a házakhoz, mondták el jókívánságaikat a gazdáknak. Tanulóink abdai gyűjtéséből adunk közre egy csokorra valót.

- E napon figyeltek arra, ne legyen nő látogató a háznál, mert elviszi a gazda szerencséjét.

- A látogatót le kellett ültetni, hogy jól üljenek a tyúkrok a kiköltendő tojásokon.

- A tojáshaszon elősegítésére babot kellett fejteni, vagy tollat fosztani.

- Az időjárás is megjövendölték, 12 hagymahéjba sót tettek. Mindegyik egy-egy hónapot jelentett. Amelyikben a só vizes lett, az a hónap csapadékos lesz.

- A nők e napon nem dolgozhattak, még a kenyérsütés is tilos volt.

- Rossz tréfákat is űriz ez a nap. Leszedték, elcserélték a kapukat, eltorlaszolták a bejáratot. A legények szalmát, töreket vittek a házakhoz, beszórták az ajtó elejét.

- Ilyenkor tették edénybe a karácsonyi búzát. Ez volt a karácsonyi asztal dísz. Az ünnepek elmúltával megették az állatokkal, hogy egészségesek legyenek, s óvta őket a rontástól.

- E napon a lányok gatyamadzagot tettek a vánkusuk alá, megálmodták éjszaka, ki lesz a férjük.

- A gombóc főzésből is a jövődöbeli személyét lehetett megjósolni.

Balogh Eszter, Csígyó Ildikó, Szalai Gabriella gyűjtéséből
(Abdai Iskolaiújság 1991)

Önkormányzati Hírek...

És az új ciklus első, saját napirendjeit tárgyaló ülése... November vége, a hónap utolsó szerdája, ahogy sok éven keresztül megszokhattuk. Megszokhattuk azt, hogy az ülés kezdési időpontja előtt már valamennyi megválasztott

képviselő a helyén ül és várja az ülést... Hát ez most már mindig így lesz.

A határozatképesség és a napirendek megállapítása után a tájékoztatás hangzott el az előző ülés óta végzett munkáról polgármester úr előterjesztésében, az alábbiakban:

BM-es pályázatunk – melyben a Honvéd köz burkolatának kialakítását és a Szent István út járdafelújítását terveztük finanszírozni – forráshiányra hivatkozva elutasítást kapott. Ennek következményeképpen javasolom a jövő évi költségvetésben saját beruházásként tervezni az említett fejlesztéseket.

Lakossági bejelentés alapján az iskola melletti játszótér állapotát felülvizsgáltuk és ott időszakosan bizonyos eszközök használhatóságát – állapotuk miatt, a javításukig – leszereléssel korlátoztuk.

Október 18-án Winkler Zsolt plébános úr arról tájékoztatott, hogy a temetésekkel kapcsolatos mindenfajta időpont egyeztetést csak vele, Pintér Istvánné templom gondnokkal vagy Kulcsár Gáborné plébániai irodai munkatárssal lehet egyeztetni. Ezen kérését közzétettük.

November elején - egyeztetéseim hatására - az ÉDUVIZIG. az aszfaltos mezőgazdasági utunk végén kialakított sorompót (s még néhányat) megnyitott és ezekről közölték, hogy tartósan nyitva is maradnak. A Győr felé vezető – már nem abdai közigazgatási területen lévő – aszfaltos töltésszakasz továbbra sem járható gépkocsival, de az árvízi kapu így már az Abdáról érkezők számára megközelíthető.

November 9-én megtartottuk a hagyományos Radnóti megemlékezésünket. Ezen Tóth Péter Lóránt Versvándor előadása volt hallható, ezt követően Szabó Béla ötvenévi fotóművész fotókiállítását nyitottuk meg, melynek témája szintén kötődik a költőhöz.

November közepén a Győri Rendőrkapitányság munkatársai – a helyi körzeti megbízottak aktív közreműködésével – elfogták azokat a besurranásos módszerrel dolgozó bűnelkövetőket, akik korábban Abdán az egyik Dózsa utcai háznál, majd az egyik Szent István utcai háznál is próbálkoztak. A bizonyítási eljáráshoz az abdai közterületi kamerák felvételei is lefoglalásra kerültek.

November 15-én egy abdai fórumra hívtam 13 érintett településvezetőt, akik szintén a Pannon Víz ZRT. győri szennyvízkezelési körzetébe tartoznak. Az egyeztetés a következő évek fejlesztéseihez kapcsolódó kapacitásbeli kérdésekre keresett válaszokat.

November 16-án és 17-én egy lakossági kezdeményezésre megszervezett falevélggyűjtő akciót tartottunk. A két nap alatt hatalmas mennyiségű lehullott falevelet tudtunk kiszállítani a faluból a Rábca hídhöz közeli gyűjtőhelyre.

November 20-án a Magyar Államkincstár részéről végellenőrzésre került sor a Szociális Szolgáltató Ház építésével kapcsolatban. Az ellenőrzés során feltárt két – adminisztratív – hiányosság azonnal pótlásra került.

A napirendek között először a **Napközi Otthonos Óvoda és Bölcsőde működéséről** hallhattak beszámolót a képviselők. Fontos, hogy el tudják helyezni az újonnan megválasztottak is a rendszerben az intézményhálózatunkat, úgy a közösen, mint az egyedül fenntartottakat és az ezekkel járó feladatokat. Kiegyensúlyozott működésről hallottunk, amely nagyon fontos különösen a személyi feltételekben, úgy az igénybevevők (gyermekek), mint a nevelők (óvónők) szempontjából. Ezt ma már nagyon kevés intézmény – saját hálózatunkon belül is – mondhatja el magáról.

Ezt követően a folyamatok nyomon követése jegyében a szokásos napirendeket tárgyalta a döntéshozó. **Az előirányzatok átcsoportosítása, illetve a tájékoztatás az önkormányzat költségvetése három negyedéves állásáról** szóló előterjesztések hangzottak el, a pénzügyi bizottság által ülésén megvitatva és elfogadva formában. A képviselő-testület egyhangúlag fogadta el az előterjesztéseket, egyetértve az azokban foglaltakkal.

Minden év végén meg kell határozni az önkormányzat és szervei **belső ellenőrzési témaköreit**. Az utóbbi években alapvetően az önkormányzat és a hivatal volt a célzott terület, amelyet a 2019. év nem kis számú ellenőrzése is megállapított, javasolva, hogy az egyéb intézmények kapjanak nagyobb ellenőrzéseket (bár azokat meg a külső szakmai ellenőrzések kötik kicsit béklyóba, de ez egy nagyon ellenőrzéses világ...), így a következő évben a Napközi otthonos óvoda és bölcsőde lesz a belső ellenőrzés tárgya, úgy pénzügyileg, mint az eszközellátottságát tekintve.

Adórendeletek. A kiszámíthatóság szempontjából minden évben betervezésre kerülnek a **helyi adórendeletek módosítására, korrekciójára** való javaslatok, hogy a következő év tervezésénél az adófizetők ezt így tudják tervezni. Településünkön továbbra is a helyi iparüzési adó, a magánszemélyek kommunális adója és az idegenforgalmi adó működik, a nem csak saját bevételt jelentő gépjárműadó mellett. Ezek adótétele hosszabb ideje nem változott és a döntéshozó erre vonatkozó határozata alapján 2020. évben sem fog.

Felülvizsgálta még – a jogszabályok előírásainak megfelelően – a **szervezeti és működési szabályzatát**, amelyre sort kell keríteni az új önkormányzati ciklus első vagy második testületi ülésén. Jónak értékeltük a jelenleg hatályost, apróbb módosításokra, finomításokra volt szükség, amelyet megtett testületünk.

A testületi ülések második felébe került az úgynevezett **döntést igénylő ügyek** napirendje. Ennek keretében **egy földterület bérbeadásával** kapcsolatos elképzeléseket, céljait hallhatták a képviselők, majd döntöttek a település vagyonának ilyen irányú hasznosításáról.

Azt követően – komoly vitát folytatva – a **közterületek rendezettségével** kapcsolatos szükséges helyi szabályozás, illetve annak sarokpontjai volt a téma. Nagyon nehéz itt szabályozni, hiszen a vízrendezéstől, a kapubejárók kialakításáig sok minden beletartozhat. Mégis úgy ítéltetett, hogy csak akkor „tudunk rendet tartani”, ha hivatkozási, mindenki által ismert hivatkozási alap van. Ezért kapott a jegyző egy olyan feladatot, hogy készítse el a normaszöveget és teremtsük meg az alapját a rendezhetőségnek.

Az elmúlt időszakban elvégeztük a **település közvilágításának** teljes korszerűsítését – gondoltuk. Azután a beépítések „kiderítették”, hogy vannak „sötét foltok”. Ezeket szeretnénk világossá tenni, így a település egyes részein megtalálni annak a lehetőségét, hogy hagyományos földkábeles kandeláberes, vagy napenergiával működő világítótestek elégítik ki az ilyen igényeket. És foglalkoztunk egyrészt a folyamatban lévő **rendezési tervi módosítások**, új települési képviselőkkel történő megismertetésével, másrészt pedig újakat indítottunk. Ez érint külterületi fejlesztési lehetőséget, de érint belterületen övezeti jel változtatást is. Testületünk egyetértett ezen változtatásokkal és így elindult a tervezési folyamat, amely állásáról a partnerségi egyeztetés keretében információkat fogunk közölni.

Az ülés végén még **képviselői tiszteletdíj felajánlás** történt konkrétan arra a célra, hogy a polgárőrségünk által kezdeményezett és az iskoláskorú gyermekek közlekedési biztonságát növelve kerékpár-világítást kapjanak, felvilágosításhoz jussanak és fényviszaverő mellényük is legyen. Ezt a munkát szeretnénk fokozni a gyalogosok biztonsága érdekében is.

Mivel a szeretet ünnepe közeleg így az Önkormányzat Képviselő-testülete, közös hivatalunk köztisztviselői és a Magam nevében kívánok Minden Olvasónak családjá és szerettei körében eltöltött békés, áldott ünnepeket, és eredményekben és egészségben gazdag boldog ünnepsztendőt!

Komjáti János jegyző

Mikulásünnep Abdán

Miklós nap előestéjén, december 5-én az idén is megérkezett közénk körútja során a nagyszakállú, sok kisgyermek öröme.

Pompás lovakat fogott hintója elé **Németh Richard**, és még arra is volt gondja, hogy a lovacskák fejdisze emléktesszen a rénszarvasokra. A Mikulás manóinak megtisztelő tisztségét – mint minden évben – az idén is helyi **2. osztályos** kisdíjakok látták el. A Mikulás és kísérete először a bölcsődéseket és az óvodásokat kereste fel, majd a szépen feldíszített Községházába látogatott el, ahol sok-sok kisgyerek várta őt a szülőikkel nagyszülőkkel együtt.

Elnémult a gyerekszivaj, amikor a nagyszakállú és a manók bevonultak a nagyterembe. A kicsik ámulva nézték, hallgatták a hosszú út történetét, aminek részleteit elmesélte a vendég. Műsort a **4. osztályos** iskoláscsapat adott.

Mind a nézőknek, mind a Nagyszakállúnak nagyon tetszett az előadás (a műsort betanította **Kokasné Kókai Mónika**). Miután a manók is elénekelték dalaikat, a Mikulás arra kérte a jelenlévőket, hogy daloljanak, verseljenek ők. Túl sok biztatás nem kellett a gyerkőcöknek, alig győzte a Mikulás osztogatni a szereplőknek az aranydiót, mogyorót.

Az ünnepség után minden jelenlévő kisgyerek ajándécsomagot kapott, természetesen az ovisok és bölcsisiek is. A csomagok Abda Község Önkormányzatának támogatásának köszönhetően lehettek megtöltve, a csomagok összeállításában és a gyönyörű dekoráció elkészítésében a **Rábca Dalkör** dalosai működtek közre, a beszerzésben **Horváth Eszter** és **Vincze Szabolcs** segített.

Köszönjük **Farkas Imrénnek** az igazi Mikulásnak és feleségének **Marianna** tételanyónak, hogy felejthetetlené tették ezt a délutánt falunk gyerekeinek!

Rixerné Szokodi Kornélia a Mikulás helyi segítője
Fotók: ANRE Média

Adventi kórusangverseny

Tizedik éve szervezi meg az Abdai Baráti Kör-„Gyöngyvirág” Nyugdíjas Egyesület a dalkörök találkozóját advent második vasárnapján. A kezdetekkor is azt gondoltuk, hogy az ünnepre való lelki készülést is segítjük azzal, ha szép, lelki feltöltődést adó programmal kedveskedünk falunk felé. Ismerős, környező falvakba való énekkarokat, dalköröket hívtunk, és hívtunk meg napjainkig is a velünk egy műsorban való fellépésre. Énekel velünk már a Szentiváni énekkar Tamás Zoltánné Marcella vezetésével, Bőny, Kunsziget, Ikrény, Likócs, Vaszar, Rábacsécsény énekesei, és Győrzámoly énekkara is Róth József vezetésével. Mindig nagy szeretettel készülünk a karácsonyi műsorra. Az énekek meghittsége, várakozást, örömet közvetítenek felénk már a próbák ideje alatt is. A műsor is más érzés, mint színpadon énekelni. Az adventi gyertyák lobogása szinte „ráparancsolják” szereplőre, hallgatóra a megnyugvást, a megbékélést, az ünnepi érzést.

A jubileumi koncertünkre elfogadták meghívásunkat Ikrény, Likócs, Tényő, Máriakálnok dalkörei, és Csantavérről (Szerbia) Dér Zsolt, aki hegedűjátékával varázsolta el a közönséget. A tényőiek énekesnője, Jelencsicsné Hédy gyönyörűen énekelte el Wolf Péter Ave Maria című dalát. A műsor végén Balogh Sándorné az egyesület és a Dalárda vezetője megköszönte a találkozót támogatóknak – Abda Község Önkormányzata, a II. Rákóczi Ferenc Kulturális Alapítvány – anyagi segítségét. Külön megköszönte az egyesület tagjainak támogatását a rendezésben. Mindenkit meghívott a községházán tartott fogadásra, ahol forró tea, forralt bor, szendvicsek várták a kissé átfázott résztvevőket. Végül kívánt mindenkinek békés adventi elmélyülést. A zene, az ének hangjai is segítenek mindenkit a békés, meghitt, szeretetteljes karácsony megünnepléséhez.

Balogh Sándorné Egyesület elnöke
Fotók: Somogyi Éva

*Az Abdai Baráti Kör – „Gyöngyvirág”
Nyugdíjas Egyesület
Kíván minden kedves olvasónak Áldott, Békés
Karácsonyt, és nagyon boldog, egészségben,
örömmel gazdag Új Évet!*

Elment...

Czelter József 2019. november 19-én elhunyt

Nyugodjon békében!

Köszönetnyilvánítás

Az Abdai Egyházközség Tanácsadó Testülete nevében köszönetemet fejezem ki az alábbi szervezeteknek, és személyeknek segítségükért.

Abdai Önkormányzat Képviselő-Testületének, az Abdai Polgárháznak, az Önkéntes Tűzoltó Egyesületnek, a templomot rendszeresen takarítók-nak.

Továbbá az alábbi Hölgyeknek, és Úrknak: Pongráczné Hodossy Erika, Szalai Szűcs Zsuzsa, Németh Tünde, Paradzsik Zoltán, Magyar Arnold, Szűcs Gyula, Tatai Béla, Rajna István.

A Jó Isten adjon nekik erőt, hitet, jó egészséget, és szolgálja meg segítő-készségüket.

Nekik, és a falu minden lakójának az egyházközség nevében kívánok Áldott Békés Szép Karácsonyt.

Csigó László az Abdai Egyházközség Tanácsadó Testületének Elnökhelyettese

Ne csak magunkban füstölögjünk azok miatt, akik füstölögnek!

Október 16-án és 17-én véghez vittük, amit meghirdettünk és terveztük. A helyi beszélgetős Facebook csoportban Németh Ágnes „füstölgős” posztja indított el egy párbeszédet a háttérben, melyre az önkormányzat nevében segítséget ígértem. (Mindig is vezérelv volt nálam, hogy ha a lakosság részéről érkező igények nem csak ötletek, de emellé ténylegesen is odateszik magukat a kezdeményezők, akkor ezt segíteni kell.) Nyári Gergő még júliusban felajánlotta, hogy fogadni tud bármennyi falevelet a Rábca hídhöz közeli birtokán, melyet majd komposztálni fog.

Három járművel szállítottuk ki a zsákokba gyűjtött falevelet. Magyar Arnold (5 forduló) és Koczmán Antal traktorral (9 forduló), Kopács Zoli pedig lovaskocsival (6 forduló) segített be ebbe. Az abdai önkéntes tűzoltók az elsők között csatlakoztak a kezdeményezéshez, közülük jelen voltak: Visi József elnök, Berkes Róbert parancsnok, Horváth Antal, Horváth Ferenc, Jakab Kristóf és Gunyhó Tibor Milán. A kezdeményez-
zón kívül segítettek még: Horváth Péter, Gazdag Ottó, Ambrus Márta, Döbörné Mőcsa Henriett, Döbör Balázs, Kálingerné Burai Barbara, Kálinger Tibor, Tókáné Nagy Dia, Szamosi Balázs, Szekeres Ferenc és

Lelkesné Kozma Zsuzsa. A szórólapozásban Szalai Gabriella és Nagy-Lukács Gabriella ajánlottak segítséget. Kuller István – saját költségén – felajánlott egy általa készített vasárnapi ebédet a résztvevőknek, ami aztán egy gulyás formájában testet is öltött. Külön öröm volt, hogy többen gyermekeiket is elhozták, így a környezettudatosságra nevelés is szerepet kapott. Ennek az utóbbinak a jegyében vontunk be lovas kocsit is a szállítá-sba és Németh Ágnesék elektromos meghajtású autót, amivel a részt-vevők logisztikai szállítását oldottuk meg.

Köszönet mindenkinek, aki bármilyen szerepet is vállalt ebben, ezekben az önkéntes napokban! Biztosan csak beképzelem, de az elmúlt napokban a levegő is mintha tisztább lett volna.... Remélem a jó példa ragadós lesz, és ha legközelebb lesz valamilyen közösségi cél, akkor még többen eljön-nek. Én nem hiszek a távoli helyeken megvalósuló mentőakciókban, arcnélküli emberek és családok számára szervezett gyűjtésekben. Aki szeretne jótékonykodni, szeretne tenni rászorulókért, vagy a környezetvé-delemért, nem kell messzire mennie a lakóhelyétől, helyben is lehet ehhez célokat találni!

Szabó Zsolt polgármester

Kitűnő termelői mézek egész évben folyamatosan vásárolhatók!

Ákácmez :	2.000,- Ft/kg
Erdei:	2000,- Ft/kg
Hárs:	2.000,- Ft/kg
Propoliszos:	2.600,- Ft/kg
Gesztenyeméz:	2.600,- Ft/kg
Vegyes virágméz:	1.400,- Ft/kg
Lépes méz:	2.600,- Ft/kg
Propolisz cseppek:	600,- Ft/ü

Mézbor: 1000,- Ft/ü

Kedvezmény 3 kg vásárlása esetén 500,- Ft

Szémann-né H. Edit Abda, Bécsi u. 85.

Rendelés esetén: Tel:06/70/37-43-534;

Használt étolajat átveszünk.

Fenyőfa Vásár!

Gyönyörű, frissen vágott, ezüst és normand fenyők vásárolhatók!

Szémann Tamás Abda Bécsi utca 85.

Tel:70/37-49-109

Győr-Moson megyei Hírlap 1954. december 18.

Felépült az új abdai gépállomás

A Mosonmagyaróvár felé vezető műút utasainak már az év elején feltűnt Abda község határában az építkezés, amelynek növekedő falai egyre magasabban piroslottak a gabonatóblák között. Aztán a sajtó is hírül adta: épül az új gépállomás Abdán, a megye legnagyobb, legkorszerűbb gépállomása, ahol új otthonra találnak majd a győrszemerei és az ásványrárói gépállomás dolgozói, gépei. Az építkezés dolgozói fogadalmat tettek: még a tél beállta előtt felépítik a gépállomást, s mire egyéves lesz a mezőgazdaságfejlesztési határozat – aminek ez a gépállomás is köszönheti születését – birtokába veheti a „tulajdonos”.

Így is lett! Az abdai felső faluvégén most már nem a téglát, építőanyagot fuvarozó gépkocsik forgolódnak, hanem a gépállomás traktorai, vontatói. Folyik a költözködés. Először a beteg nagyobb javításra szoruló gépek költöznek az új otthonba, gyógyításra. Lassan, egyik napról a másikra benépesedik a hatalmas szerelőcsarnok, amelynek egyszerre 75 gép javításán dolgozhatnak. A szerelőcsarnok szomszédságában – egy fedél alatt – helyezkednek el a különböző műhelyek, a kovácsok, esztergályosok, lakatosok műhelye. Ez már valami, ami a régi gépállomáson nem volt: öltöző, fürdő közvetlenül a műhelyek mellett. Az itt dolgozó szerelőknek, traktorosoknak már nem kell mosdatlanul még az udvarra sem kimenniük. Nagy kincs ez, sokat ér a dolgozóknak. Meg is volt az ára. A szerelőcsarnok műhelyekkel és fürdővel öltözővel együtt 913.000 forint-jára került az államnak.

Nem csupán jelszó itt, ezen a gépállomáson az, hogy „legfőbb érték az ember”. A szerelőcsarnokkal, műhelyekkel épült az az épület is, ahol szállásra találnak a gépállomás dolgozói közül azok, akik nem mehetnek haza minden este a családjukhoz. Felépült a szállás, be is rendezték. A ragyogó tisztaságú folyosókról 4 szoba nyílik, egyenként 6-6 ágygal, éjjeliszekrényekkel, ruhaszekrényekkel. S a folyosó végén ott van a mosdó, a fürdő. Szüksége van erre a traktoros embernek, hiszen nem győz eleget mosakodni. Itt aztán meg van a lehetőség is. Ha a szerelőcsarnoknál megemlítettük, itt sem lehet elhallgatni, hogy a szállás felépítésének költsége 341.000 forint.

Nemcsak a gépeknek kell az otthon, hanem a gépállomás dolgozóinak is. Felépült – együtt a gépállomással – négy iker családiház, vagyis 8 lakás. Lakásonként 2 szoba, előszoba, fürdőszoba, konyha és a szükséges melléképületek. Az ünnepekre már mind a nyolc lakásba beköltözik a lakó. Ketten, Sof János műszaki vezető és egy kovács már az új lakásból indul reggelenként dolgozni az egyre élénkülő gépállomásra. Az ő otthonuk felépítésére 580.000 forintot adott az államunk.

Ha az abdai házak erdeje körül eddig csak a templom tornya emelkedett ki, most a gépállomás víztornya is kimagaslik. Közel 150.000 forint költséggel építették fel a tornyot, amely majd a gépállomást látja el vízzel. A torony még nem készült el teljesen, most folynak a belső betonozási munkálatok. Folyamatban van az üzemenyagraktár és a kimerőház építése is, ami kerek 66.000 forint költségbe kerül.

Felépült és tovább épül tehát az abdai gépállomás. Falai között megindult az élet, és egyre elevenebb lesz. A hatalmas szerelőcsarnok már a munka zajától hangos, épülnek, javulnak a gépek, amelyek majd Győr és a környező községek határában munkálkodnak a magasabb terméseredmények elérésén.

Közreadja: Kozma Imre

65 éve történt...

A Pajtás nevű balatoni hajó balesete Balatonfüreden

1954. május 30-án történt tömegszerencsétlenségben Szűcs Ferenc abdai sorkatoná halálát lelta a Balatonban. Testvére, László szerencsésen megmenekült a hajó felborulásából. Az évtizedek át elhallgatott balesetről a túlélők, hozzátartozók, az utódok emelt fővel állhatnak a Tágore sétányon, a borulás helyszínével szemben állított megrendítő hatású emlékmű előtt – Raffay Béla szobrászművész alkotása –, melyet a Pajtás hajó áldozatainak emlékére a Nők a Balatonért Egyesület állíttatta, 45 évvel a balatoni hajózás legnagyobb tömegszerencsétlensége után 1999. május 30-án.

Egy kéz mered kiáltón az ég felé...

Egy kéz kétségbeesett jelzése az élet és a halál mezsgyéjén...

Egy kéz, amely a hullámokból még segítségért esd...

Egy kéz...

Egy kéz a sok közül, amely jelzi a víz és az ember küzdelmének végki-
fejtését...

Egy kéz örökre megmerevedve emlékeztet egy szerencsétlenségre...

Mementó a balatonfüredi sétányon.

Felirata:

1954. május 30-án felborult „Pajtás” hajó áldozatainak emlékére és a
mentésben résztvevők tiszteletére állíttatta a

NŐK A BALATONÉRT EGYESÜLET

BALATONI HAJÓZÁSI RT ÉS A

BALATONI ÖNKORMÁNYZAT

1999

Sírja az abdai temetőben

Fotó és szöveg: Somogyi Éva

Iskolai hírek...

Továbbtanulás

Mindannyiunk számára nehéz döntés az iskolaválasztás. Néhányunknak vannak elképzelései a jövővel kapcsolatban, de sokat segített számunkra, hogy a győri középiskolák eljöttek hozzánk bemutatkozni. Így megismerhettünk olyan intézményeket is, amelyek kevésbé ismertek. Az osztályfőnöki órákon megtekintett előadások útba igazítottak minket a felvétellel, és az iskolaválasztással kapcsolatban is. Részletesebb képet kaptunk az elhelyezkedési és továbbtanulási lehetőségekről, és magukról a szakmákról. Az előadások mellett részt vettünk az iskolák nyílt napjain is. Lassan mindenki fejében összeáll egy sorrend a választási lehetőségekből.

8. a osztály tanulói

Irodalmi túra Budapesten

Az őszi szünet előtti csütörtökön a 6. B. osztály ellátogatott Budapestre, a Petőfi Irodalmi Múzeumba. Vonattal utaztunk. Sokat mókáztunk: néztük a tájat és a többi utast. Utána metróval közlekedtünk. Nagyon élveztük, izgalmas volt! A fő célunk a Petőfi Sándor életét bemutató kiállítás megtekintése, és a róla szóló előadás meghallgatása volt. Több érdekes részletet is megismerhettünk, ráadásul játszva. Programunk a játszótéren fejeződött be. Kis nasi után indultunk haza. Élményekben gazdag napot zártunk. Köszönjük a szervezést Adél néninek.

Miklós Cintia, Tichi Noel, Sós Richárd tanulók

Tökös napok

Már mindenki nagyon várta a tökös napokat és különféle szuper ötletekkel állt elő. Nagyon sokan hoztak díszeket és jól alakult a terem. Azon is gondolkodnunk kellett, hogy milyen legyen a tökös kiállításunk. Mindenkinek sok jó ötlete volt. Nem hiába mi lettünk az 1. helyezettek. Mindegyikünk repesett az örömtől, egy szóval boldogok voltunk.

Kemény Mira 5. b

Megemlékezés Radnóti Miklós haláláról

November 9-én Radnóti Miklós halálának évfordulóját ünnepeltük meg az iskolában. Minden osztály, az elsőtől a nyolcadikig készült egy Radnóti verssel, amit egy szépen kialakított emlékhely mellett előadott

társainak, tanárainak. Nagyon szép előadásokat láthattunk és hallhattunk.

5. a osztály

Röplabda

Az Ikerényi DSK fiú és lány csapatai ebben a tanévben is részt vesznek a Magyar Röplabda Szövetség által kiírt U-15-ös Röplabda Országos Gyermek Bajnokságban. Mindkét csapatunk a B osztályba nyert besorolást.

Eddig lejátszott mérkőzések:

Lányok:

Alapszakasz:

2019.10.13. 1. torna Szombathely

Ikerényi DSK - Sümeg Darronc 0:3

Ikerényi DSK - Szombathelyi Sportiskola B 3:0

2019.11.03. 2. torna Ikerény

Ikerényi DSK - Sümeg Darronc 0:3

Ikerényi DSK - Szombathelyi Sportiskola B 3:1

Középszakasz:

2019.12.01. 1. torna Tatabánya

Ikerényi DSK - KSE 1 (Budapest) 0:3

Ikerényi DSK - TRSE 2 (Tatabánya) 3:1

A csapat tagjai: *Édel Alexa, Édel Barbara (Abda), Szalai Kitti, Miklós Cintia, Lóránt Alexandra (Börcs), Balogh Diána, Varsics Kiara, Horváth Angéla, Erdős Dorina, Tóth Kinga (Ikerény)*

Fiúk:

Alapszakasz:

2019.10.12. 1. torna Budapest

Ikerényi DSK - Pénzügyőr SE „B” (Budapest) 3:1

Ikerényi DSK - MAFC-BME II (Budapest) 3:0

2019.10.26. 2. torna Bonyhád

Ikerényi DSK - Pénzügyőr SE „B” (Budapest) 2:3

Ikerényi DSK - MAFC-BME II (Budapest) 3:0

Középszakasz:

2019.11.30. 1. torna Budapest

Ikerényi DSK - Szombathely 3:0

Ikerényi DSK - Pénzügyőr SE „B” (Budapest) 2:1

Ikerényi DSK - Veszprémi RK 3:0

A csapat tagjai: *Édel Szabolcs, Nagy Roland, Nagy Rihárd, Rácz Barnabás, Wunderlich Máté (Abda) Bék Botond, Nagy Máté János, Domonkos Szabolcs (Börcs) Kovács László, Pallang Hunor (Ikerény)*

Ovi hírek...

Őszbúcsúztató az óvodában

Ebben az évben november 14-én az Őszbúcsúztató családi délutánunkat óvodánkban. A programok 16:30-kor kezdődtek. Idén mindegyik csoport készült játékos feladatokkal, melyeket kedvükre kipróbálhattak a gyerekek. Többek között volt gesztenye, mogoró és dióválogatás, pókhálós akadálypálya és kukoricakeresés. Ezekkel a játékokkal próbáltuk színesebbé és változatosabbá tenni a programot. A játékos feladatok után 17 órakor mutatta be az eddig tanult énekekből és körjátékokból álló műsorát. A táncbemutató után minden kisgyermek részt vett a hagyománnyá vált felvonuláson az általa készített lámpással, melyen a szülők, testvérek és nagyszülők is elkísértek bennünket. A felvonulás után az óvoda előtti szabad területen különböző asztalokra kikerültek a szülők által készített és felajánlott sütemények, zsíros kenyér, tea, üdítők és más egyéb finomságok, amiket a gyerekek szüleikkel együtt megvásárolhattak. Nyugodt és jó hangulatban telt el a délután. A vásárból befolyt összeg az óvoda alapítványának számlájára került.

Ezúton is szeretnénk megköszönni a részvételt és a nagylelkű felajánlásokat!

Lázár Barbara
óvónéni

KÖSZÖNET

Nem mindenki mondhatja el, hogy ilyen szép, jól felszerelt óvodába járhatnak gyermekei, ami folyamatosan fejlődik. Fenntartónk mindig is fontosnak tartotta, hogy a gyermekeinket jó körülmények között, magas színvonalon tudjuk nevelni, amihez minden támogatást megadnak. De segítséget, támogatást kapunk a szülőtől, a II. Rákóczi Ferenc Kulturális Alapítványtól, aki a sószerbánk működtetésében segít, a község vállalkozóitól és lakóitól.

Ezúton szeretném ezt mindenkinek megköszönni!

Köszönjük az abdai Zrínyi Ilona Általános iskolának a közös programokat, amivel színesebbé és gazdagabbá tették óvodánk mindennapjait.

Szabóné Nagy Erika
intézményvezető

Fésüs Éva: Karácsonykor

Karácsonykor
mindenki varázsol,
meglepetés
bújik ki a zsákból.
Szekrényeknek
titkos rejtekéből,
édesapám
legmélyebb zsebéből.
Karácsonyra
kalácsot is sütnék,
nincsen ennél
izgalmasabb ünnep!
Ajándékot én is
készítettem,
amíg készült
majdnem tündér lettem!

Békés Boldog Karácsonyi Ünnepeket és
Sikeres Új Esztendőt Kívánunk
minden kedves olvasónak
az óvoda és bölcsőde dolgozói és a
gyerekek

Újságunk önzetlen, segítő nagy családja

Álló sorban balról jobbra: Kozma Imre, Török Mihály, Kozma Péter, Venesz Márta, Nagy István, Kamocsár István, Ezres Józsefné, Szabó Márton, Saru Zsuzsanna, Szűcs Gábor, Vaszari Jánosné, Balogh Sándorné, Pintér Istvánné, Kóbor József, Németh Endréné, Halász Zoltánné, Rixszerné Szokodi Kornélia
Középső sorban balról: Kozma Imréné, Farkas Lajosné, Farkas Lajos, Csöndesné Halász Erika, Takácsné Nádas Zsuzsanna, Vargyas Jenőné, Árkay Csabáné, Burányi Pálné
Elöl: Németh Géza, Szalai Miklós, Pozsgai Győző

2019. november 29-én, a Községháza civil termében köszöntötte a havilapfelelős kiadó II. Rákóczi Ferenc Kulturális Alapítvány kuratóriuma nevében Szűcs Gábor elnök, majd Balogh Sándorné kuratóriumi tag igen tartalmas beszámolót tartott újságunk „történetéről”.

„Kedves Újságosok!

Azért használok a többes számot, mert mindenkire értem, mindenkit meg szeretnék szólítani és köszönten, akinek bármi köze van falunk írott sajtójához, az Abdai Hír-Lapokhoz.

Fenntartó, lapkiadó, szerkesztő és újságírók hónapról-hónapra, évről-évre azon voltak és vannak, hogy minél érdekesebb tartalommal, külsővel jelenhessen meg havilapunk. Nem szabad elfeledkeznünk arról sem, hogy kezdetektől fogva önkéntesek terjesztik. Gyerekek, felnőttek egyaránt lelkesen juttatják el a lakásokba, néha nem kis nehézséget is leküzdve.

Valamikor, a '89, a '90-es évek időszakában negyedévente jelent meg egy újság, Diákélet címmel, melynek főszerkesztője Kuti Gabriella magyartanár volt, a gyerekekkel a faluba riportot készíteni jómagam mentem. A tanulók voltak az újságírók! A teljesség igénye nélkül néhány név: Szabó Balázs, Csígyó Ildikó, Makker Zsuzsa, Weiner Tibor... Komoly témákat is feldolgoztunk az iskolai hírek mellett. Pl.: Riportot készítettünk Horváth Mihály (Csicsa Miska) bácsival a II. világháborúban és a hadifogságban átélt borzalmakról. Az Újfaluban

élő Pintéréknél Boris nénivel és testvérével a két háború közti falusi életéről, szokásokról beszélgettünk. Ennek az újságnak is lett a folytatása az Abdai Hír-Lapok, amelybe kezdetektől fogva beleépült a hajdani Diákélet, mint az újság Diáktollal rovata.

Nem sok falu büszkélkedhet ilyen szép kort megért lappal, melynek formátuma, rovatai, a mai napig megőrizték az alapítók szándékát.

Az egyszeri olvasó akár azt gondolhatja, mi kell egy újsághoz! Cikkírók, - jó, aki összeszerkeszti, meg kell nyomda is, és persze terjesztők, akik eljuttatják a házakhoz. S valójában igazuk is van! Némi kiegészítéssel szeretnék ehhez élni. Mondhatnám, pontosítani. Az olvasónak nem az a dolga, hogy tudja kik azok, akik kellenek az újság megjelenítéséhez. Nem is fontos számára, hogy tudja, kinek mi köze van a laphoz. Az a fontos, hogy megjelenjen! Ő azzal értékeli, hogy olvassa újságját, várja megjelenését. Elolvassa a közélet, a sport, a helytörténeti írásokat. Persze látni szereti a fotókat is, amelyeken örömmel véli felfedezni ismerősét, gyermekét, unokáját. A faluban történt eseményeket akarja belőle megtudni, mert szerencsére községünk gazdag közösségi életéből mindig akad olyan hír, amiről éppen így (is) értesül. Sokan mondhatják, minek is a nyomtatott lap, ma, a digitális világban, a facebook, az sms uralta kapcsolatrendszerünkben. DE! Nincs mindenkinek internete – időseknek – de ha van is, nem ért hozzá. Aztán szerintem, varázsa van a kézbe fogható újságnak, olvasmányának.

S mire is fontos még lapunk? Egyetemisták, iskolások szakdolgozatuk témájának feldolgozásához találnak forrásanyagot benne, a családi múlt megismeréséhez is szolgálhat alapot egy-egy fotó, cikk, és már 29 év falutörténete olvasható benne. Az Abdáról elszármazottak találkozóján mondják sokan, milyen jó érzéssel olvassák otthon az itthon történeteket.

Vannak, akik az összegyűjtött példányaikat bekötetik. De örömmel mondható el az is, hogy már digitalizált formában is olvasható az első példánytól szinte az utolsóig. Így tehát falunk lapja nem csak a múlt szélén, de múltunkról a jövőnek is mesél.

Azért az eddig elmondottakhoz tartozik némi kiigazítás, inkább kiegészítés. Mindenképpen a lap megjelenítéséhez kell anyagi is nem csekély mértékben. Főként azért is, mert szerencsére a kezdetektől fogva az olvasók számára ingyenes az újság. Ezt a támogatást a kiadó felé - a II. Rákóczi Ferenc Kulturális Alapítvány számára - az önkormányzat biztosítja.

Fontos az összeszerkesztés, az írárok formába öntése, melyet Somogyi Éva a kezdetektől, Csöndesné Halász Erika pedig több mint húsz éve végeznek hónapról-hónapra töretlen hittel. S hogy legyen mit és mivel dolgozniuk, kellenek a cikkek írói. Aki írta már le gondolatát, véleményét, tudósított valamiről vagy valami hasonló íromány alá írta nevét, az tudja, nem is kis feladat ez. A gondolatot papírra vetni, legfőképpen úgy, hogy a kedves olvasó azt jónak is tartsa, ráadásul a nevét is adni az írottakhoz, ha nem is merészség, de bátorság is kell hozzá.

Nem hagyható ki az sem, hogy a nyomdából kikerülő példányokat utcánként el kell osztani a kézbesítők felé, de ki ne hagyjam azt sem, hogy a kézbesítőkhez is el kell valakinek vinni azokat. Kozma Peti szerintem már szinte vakon is eltalálna a legtöbbetkhez.

S nem utolsó sorban kellenek a terjesztők, akik ténylegesen eljuttatják a hírlapokat a falu lakóihoz, a kedves olvasóhoz. Szinte mindegyikötök tudna kalandokat mesélni csúszós útról, nem létező postaládáról, goromba kutyáról, gödrös útról, hidegről vagy forróságról, esőről vagy éppen havas útról. Amikor még az iskolások is besegítettek a terjesztésbe, sokat meséltek nekem ilyenekről. Besegítőként (unokámat kisegítve) jó magam is hordtam a Szent Imre utcában az újságot, így némely tapasztalatot magam is szereztem.

Nem akarom tovább rabolni az időtöket azzal, hogy talán nem is először eleveníti fel az éppen soros köszöntő a folyamatot ilyenkor. Mint az újság kiadójának, az alapítvány kuratóriumának tagja, mindannyiunk nevében is hadd köszöntsem itt mindazokat, akik az Abdai Hír-Lapok megjelenéséhez, terjesztéséhez munkájukkal hozzájárulnak.

Ezt követően Pozsgai Győző, az egyik újságalapító tag felolvasta Szabó Zsoltné iskolaigazgatónak az első példány címlapon megjelent írását – emlékeztetőül.

„Hinni valamiben még nem megoldás, de a megoldás kezdete.” (Csóri Sándor)

„Tisztelt Olvasó!

Talán az Ön vágya is teljesül most azzal, hogy közösségünk saját lapjának első próbálkozását tartja kezében.

Az elképzelés már régebb óta élt, most értünk el oda, hogy valósággá váljon, és havonta egy alkalommal mindenki olvashasson arról, ami legszűkebb környezetünket foglalkoztatja.

Miről tárgyal az önkormányzat? Milyen határozatok, döntések

születnek egy-egy estébe nyúló tanácskozás után? Milyen események történnek közösségünkben? Mindezt megtudhatja lapunkból. Tájékoztatást kívánunk adni az apró eseményektől kezdve a fontos programokig, a lakosságot érintő problémáktól is beleértve. Mint minden újságban, a miénkben is található sport és kulturális rovat.

A hírközlést azonban Önöktől is várjuk! Számítunk visszajelzéseikre, észrevételeikre, olvasói leveleikre. Lapunk csak így lesz teljes, így éri el célját.

Én hiszek benne.”

A visszaidézés után szíves vendéglátás mellett Szűcs Gábor átadta az alapítvány ajándékát mindazoknak, akik az újságunk létezését éltetik önzetlen munkájukkal. A község újságja, az 1991. november havi első megjelenése óta jelenik meg.

Az estébe nyúló kellemes beszélgetések azt igazolták, hogy jó is egy évben egyszer összejönni mindazokkal, akik az újságunkért önzetlen szeretetből sokat tesznek hónapról-hónapra, évről-évre.

Nagy köszönet és hála valamennyiüknek!

Fotók és szöveg: Somogyi Éva

A NYUGDÍJAS EGYESÜLETBEN NOVEMBER HÓNAPBAN TÖRTÉNT

Mozgalmas, programokban gazdag hónap van mögöttünk.

2019. november 5.

Orvosi előadás volt a Pannon Egyesület új központjában, a Hermann Ottó út 22-ben. Előadó Dr. Csányi Attila neurológus főorvos volt. Egyesületünket a nagyon érdekes előadáson Németh Istvánné, Kovács Árpád, Kovács Árpádné és Szilbek Ferencné képviselték.

Számítástechnikai képzés 16 órától. Öröm, hogy új érdeklődőkkel bővült csoportunk. Továbbra is jöhetnek az érdeklődők.

2019. november 7. Kártyás barátkozás

Még ez év kora tavaszán voltunk hivatalosak Mosonszentmiklósról, az ottani Nyugdíjas Egyesület kártyás csoportjának a meghívására. Nagy örömmel fogadtuk el akkor a meghívást, és már ott visszahívtuk őket hozzánk. Ennek 7-én jött el az ideje hosszas egyeztetés után megvalósult az abdai „tét” nélküli játék. Négyes asztalokhoz ültek a játékosok, a lényeg az volt, hogy 2-2 (abdai-miklósi) játékos legyen a játékosárs. Nagyon vidám délután volt. Kezdekör a kölcsönös köszöntések után bemutattam falunkat, múltunkat és jelenünket, mert mint kiderült sokuk nagyon keveset tudott településünkéről. Klubszobánkban könnyű volt rólunk beszélni, hiszen fényképek beszélnek tevékenységeinkről. Vidám beszélgetés, falatozás, kártyázás mellett telt a délután. Remélhetőleg újabb találkozások következnek.

2019. november 8.

Kistérségi találkozóra volt hivatalos egyesületünk. Ez már a hagyományos – a négy falu, Abda, Börcs, Ikrény és Öttevény- találkozónak sorában az ez évi volt az utolsó rendezvény. Új helyszíne volt, mert a Multifunkcionális Szolgáltató Ház szép nagy termében voltunk. Kényelmesen elfértek a klubok képviselői (minden honnét 10 fő). Itt most ez évben tölünk azok közül voltak, akik a temetői önkéntes napon kivették részüket a munkából. Minden adott volt ahhoz, hogy remek hangulatban, beszélgetésben, nótázással és táncsal teljen az a pár óra. A nagyon finom vacsorát a helyi óvoda konyháján főzték, a sütemény Abdáról, a Fantázia cukrászdából érkezett, a kitűnő zenét Csányi Patrik biztosította. Ilyenkor az ember nem a problémával, bajjal van elfoglalva, hanem megpróbál minden gondot feledve jól érezni magát. Ezúton is köszönjük az Őszidők Nyugdíjas Egyesületnek a meghívást.

2019. november 9.

Őszi sportnap a Pannon Egyesület szervezésében, melyet Bőnyben, az általános iskola kultúrtermében és a tornacsarnokban rendeztek meg. Vendéglátóink a helyi Vadvirág Nyugdíjas Klub volt, fő támogató a bőnyi önkormányzat. A finom ebédet az óvoda konyháján készítették. Tíz egyesület nevezett a versenyekebe.

Megküzdöttünk a következő számokban: sorverseny – 8 fő, (Szalai Andrásné, Pintér Istvánné, Szűcs Gyula, Kozma Lászlóné, Halász Zoltánné, Szilbek Ferencné, Zsebedics Béláné) 5 próba 5 fővel (Horváth Vilmos, Horváth Vilmosné, Orbán Dezső, Orbán Dezsőné Szűcs Gyula)

Asztalitenisben 3-an, **Balogh Sándor**, **Németh Ottó**, **Farkas Lajos** jeleskedtek. Nagy küzdelmek folytak az egyes versenyszámokban. Végül a tisztes helytállás eredményei: sorversenyben a középső, 5 próbában bronz, asztalitenisben immár harmadszor lett **Németh Ottó** első helyezett, **Balogh Sándor** harmadik lett, **Farkas Lajos** az erős mezőnyben a középdöntőig jutott. **Balogh Sándorné** a fotós szerepét vállalta magára.

2019. november 9.

A községházán **Radnótira emlékezett a falunk** halálának 75. évfordulóján - a „Versvándor”, **Tóth Péter Lóránt** előadásával és **Szabó Béla** fotóművész **Borban** és **Abdán** készült képeinek kiállításával. A megrendítően szép előadást több nyugdíjas is hallgatta, annak külön örültem, hogy tanítványaim is részese lehettek a megemlékező műsornak.

November 16.

Dalostalálkozó Ikrény, Likócs, Tét, Vaszar és Abda dalköreinek részvételével. Nyugdíjas Egyesületünk volt a meghívó, a szervező és a rendező is egyben. Nagyon köszönöm nem csak az énekkar tagjainak az ezzel járó hatalmas munkát, de a tagság többi tagjának is a segítséget. 116 fő részére kellett elkészíteni a vendéglátás helyét, az ételt, a fogadást, az énekeseknek a fellépés helyszínét. Díszítettük a tornatermet, mert mindezeket ott bonyolítottuk le. Köszönöm a támogatásokat: az önkormányzattól megkaptuk a padokat és asztalokat, melyet **Koczmann Tóni** és segítői oda- és visszaszállítottak. Az iskolából **Varga Judit** tanárnő kölcsön adta a hatalmas virágdekorációkat a meglévő sajátunk mellé, a **Harnyas** pékségtől a pörkölt mellé való kenyeret kaptunk. Férfitagjaink padokat rakodtak be-és ki, a hölgyek terítettek, dekoráltak. Nem feledkezhetünk meg a szakácsokról, **Pintér Istvánnéról** és **Péter Attilánéról**, és a segítő „konyhalányokról, fiúkról” sem. Minden résztvevő – fellépő és segítő jutalma a sok elismerő dicsére volt. Ezek nem csak a vendéglátásért voltak. Köszönő szavakat kaptunk a kórusok vezetőitől a találkozó megszervezéséért, az éneklést megteremtő lehetőségért, a találkozásért, hogy egy év elteltével ismét együtt lehettünk **Abdán**. Újabb nagy rendezésünk advent második vasárnapján, december 8-án az adventi kórustalálkozó volt, melyen szerepeltek **Ikrény**, **Likócs**, **Máriakálnok**, **Szil** (citerások), **Tényő** és **Abda** (Dalárda) dalkörei. Szeretettel vártuk az érdeklődő falubelieket!

2019. november 18.

Házi kártyabajnokság. **Szücs Gyula** állt elő október elején a nagy ötlettel és javaslattal. Sajnos szomorú események történtek ebben az évben szűkebb közösségünkben, - a kártyásoknál. Elment közülük **Hegedüs Laci** bácsi, sajnos őt **Pintér István** követte, s most az ősszel **Jakab János** is elment. Elbúcsúzott az egyesület tagsága is tőlük, de ez a csapat külön is, koszorújukba kártyát is téve, nehogy hiját lássák odafent is a kedves játékszernek.

Meg is indult a szervezés, és november 18-án, hétfőre hirdettük meg a **Hegedüs**-, a **Pintér**- és a **Jakab** emléktornát. **Szücs Gyula** kupát ajánlott fel a győzteseknek, **Pintérné Vera** is egy kupával köszöntö meg a játékot, hogy így is megemlékeztünk az eltávozottakról.

Helyezettek: **Hegedüs László emlékverseny:**

I. Horváth Vilmosné II. Kovács Árpád III. Németh Ottó

Pintér István emlékverseny: I. Kozma Imre II. Nagy Jenő III. Orbán Dezsőné

Jakab János emlékverseny: I. Orbán Dezső II. Kozma Imre III. Pintér Istvánné

2019. november 20.

A **Pannon Nyugdíjas Egyesület** hirdetett megyei kártyabajnokságot erre a napra. Nagyon sok társszervezetben eljőve az ősznek, a hideg hónapoknak, előkerül a játék, s annak legismertebb fajtája, a kártya. Snapszli, ulti – sima és rabló egyaránt kedvelt. Népszerű is ez a program, melyet a Pannon is megszervezett. A megye szinte minden egyesületéből vettek részt a küzdelmekben. **Abdáról Nagy Jenő és Nagy Jenőné, Pintér Istvánné, Kovács Árpád, Balogh Sándor, Szücs Gyula. Németh Ottó.** Játékosaink a kieséses rendszerbe zajló játékban eljutottak a 3. és 4. fordulóig. Legvégén **Nagy Jenő** és **Szücs Gyula** maradtak versenyben. **Szücs Gyuszi** az előkelő I. helyezést, **Nagy Jenő** a IV. helyet szerezték meg. Gratulálunk a győzteseknek.

2019. november 25.

Klubfoglalkozásunk fő feladata az is, hogy megbeszéljük az elkövetkező hetek sűrű programját. Az **énekkar fellépését** a **Famulus Hotelben**, az egyesületünk által szervezett Adventi hangversenyt, **Pannonhalmán**, a megyei gálán való szereplést, a falukarácsonyon való fellépést és a vásárban való közös együttlétünket. Nem maradhat ki a hagyományos közös adventi séta Győrben, a kivilágított belvárosban. A hagyományos a borozgatás, a langallóevés. Vár még ránk az évzáró, a közös szilveszterezés is. Ezen a napon köszöntöttük meg a névnapjukat ünneplő társainkat is. Győző, Imre, Miklós, Árpád, az Istvánok és az Erzsébetek, Mariann, Jolán, Borbála, Lucia, Katalin és Éva nevű tagjainknak jó egészséget, sok örömet kívántunk hagyományos dalos köszöntésünkkel. Nagyon finom süteménnyel készültek az ünnepeltek. Vidáman beszélgetve telt el ez a délután.

2019. december 1.

Egyesületünk **énekkara** erre a napra meghívást kapott a **Famulus Hotelben** rendezett „digitális nagyszülők hétvége” című három napos előadássorozatának vasárnapi napjára. Nagyon örültünk ennek, és megtiszteltetésnek vettük a meghívást. Három dalsokorral készültünk: népdal, katonadalok és advent első vasárnapja lévén karácsonyi dalokkal. Örültünk, a tapsokból arra következtethettünk, hogy tetszett az előadásunk. Utána is sokan gratuláltak a tartalmas műsorunkhoz.

Szöveg és fotó: **Balogh Sándorné Egyesület elnöke**

Köszönetnyilvánítás!

Nagyon szépen köszönöm **Fodor Richárdnak**, hogy a téli hónapokban a szükséges kezelésekre biztonságosan eljuttatta unokámat a Budapest I. számú klinikára.

Vass Csilla nagymama

Az Abdai Horgász Egyesület nevében minden Tisztelt Abdai Lakosnak és Családjának Áldott, Békés Karácsonyi Ünnepeket és Sikerekben Gazdag Boldog Új Évet kívánok.

Németh Attila elnök

Megünnepeltük jubiláló Véradóinkat

„Mindenki lehet nagy ember, mert bárki képes másokat szolgálni. A szolgálathoz nem kell egyetemi végzettség. Nem kell hozzá egyeztetni az alanyt az állítmánnal. Csak hálátelt szív kell hozzá, szeretettől áthatott lélek.”

Martin Luther King

Kedves Abdaiak!

1988. óta november 27-e az a nap Magyarországon, amikor a Magyar Vöröskereszt megünnepeli azokat az embereket, akik vérüket adják ismeretlen embertársaik gyógyulásáért. Abdán mi is igyekszünk méltó módon köszönteni Véréadóinkat, közöttük is kiemelten azokat, akik az elmúlt egy év során értek el egy jubilálásra okot adó véradásszámat.

Emellett az abdai véradó ünnepség remek alkalmat ad számunkra nemcsak arra, hogy görseő alá vegyük mindazt, ami az elmúlt egy év alatt történt velünk, hanem arra is, hogy megköszönjük Támogatóinknak és Segítőinknek, hogy lehetővé tették a Magyar Vöröskereszt Abdai Alapszervezetének 2019-es olajozott működését.

Hogy kell elképzelni egy Véréadó Ünnepséget?

A válasz egyszerű; részt kell venni rajta! :-)) Terveink szerint a jövőben is lesz és a hagyományokhoz híven szeretettel várunk minden kedves Érdeklődőt, hogy együtt ünnepeljük az arra érdemeseket. A másik módja annak, hogy megtudjuk, milyen is egy ilyen Ünnepség, az az, hogy a jubiláló vagy a támogatók közé kell tartozni.

Komolyra fordítva a szót úgy gondolom, hogy a 2019. november 30-i alkalom egyszerre volt ünnepélyes és családi, és bízom benne, hogy mindazok, akik elfogadták a meghívásunkat, egyetérteneek velem ebben. Szép gondolatokban és színvonalas műsorokban nem volt hiány, sőt, Kozma Imre abdai véradásszervező gondoskodott az adventi hangulatról is, hiszen a műsor kezdetén ő gyújtotta meg a koszorú első gyertyáját.

Az ünnepi műsort a Mézeskalács Óvoda nebulói kezdték meg egy szívhez szóló táncos, énekes produkcióval, majd pedig Fekete Anna Sára kápráztatott el minket versmondó képességével.

Őt az abdai Zrínyi Ilona Általános Iskola tanulói követték egy látványos és vidám néptánc bemutatóval.

A gyerekek műsorát követően a Rábca Dalkör örvendeztette meg a nézőket a vidám énekeivel, majd pedig Csigó László köszöntötte a véradókat, a segítőköt és támogatókat, akik példát mutatnak nekünk önzetlenségből és emberségből. Kiemelte, hogy a hétköznapi hősök itt élnek közöttünk és bárki közülük tartozhat, pár csepp vér is elég lehet és életet menthet.

Érdemes Polgárunk, Pozsgai Győző következett a színpadon egy verssel, mely további értékes gondolatokkal gazdagította rendezvényünket.

Következő programpont egy közszolgálati szekció volt, mely alatt röviden elmondtam, hogy mi történt a Magyar Vöröskereszt Abdai Alapszervezetével az elmúlt egy év során; hogy milyen úton jártunk, milyen projekteken vettünk részt. Bármibe is kezdünk, arra igaz volt a következő pontok mindegyike:

- Több szervezettel való együttműködés eredményei (ilyenkor van, hogy a mienk csak a közvetítő szerep),
- Jó ügyet, ügyeket szolgálunk,
- Több különböző, de segíteni akaró, önzetlen ember munkájának eredményei.

A jövőben is igyekezni fogunk minden olyan együttműködés irányában nyitni és lépéseket tenni, amely a közösségünk és a rászoruló javára válik, illetve szeretnénk tovább erősíteni Abda mindennapjaiban való jelenlétünket is.

Mindemellett továbbra is kiemelt szerepet kap a véradások zökkenőmentes, minél magasabb színvonalon történő lebonyolítása és az abdai véradók táborának növelése, erősítése.

A jubiláló véradók köszöntését követően a Magyar Vöröskereszt Győr-Moson-Sopron megyei szervezetének igazgatója Kun Szilvia, majd pedig az Országos Vérellátó Szolgálat képviselőjében Dr. Ujjpál Ildikó szakorvos mondták el ünnepi gondolataikat és emelték ki az önkéntes Véréadók által mutatott jó példa fontosságát.

S hogy kiket ünnepeltünk és miért?

Ez alkalommal 36 abdai jubiláló Véréadót köszöntöttünk, akik - a jubileumi véradásszámat alapul véve - összesen 1100 alkalommal adtak 495 (!) liter vért és ezzel, ha az „Adj vért és ments meg három életet!” mottóból indulok ki, akkor akár 3300 életet is megmenthettek.

Jubiláló véradóink

10-szeres: Bajnóczkyné Szűcs Andrea, Balázsfalvi Ilona, Boros István, Buruzs Gábor, Farkas Tamás, Gunyhó Tamás, Mészáros Ariel Ferenc, Nyikes Fanni, Péntek Németh Dóra, Virág Réka

20-szoros: Csalogányné Saru Boglárka, Feketéné Szűcs Judit, Mészáros László, Németh Ákos, Németh Gosztola Márta, Szökőcs Károly, Wolstrommer Vince Tamás

25-szörös: Bartalos Zoltán, Heizer Csaba Gábor, Páristáné Tarnai Gabriella, Saru Dániel

30-szoros: Árki Csabáné, Pöcze Jenő, Szabó Zsolt, Takács-Wachtler Hajnalka

40-szeres: Balogh József, Inotai Barnabásné, Lelkes Zoltán

50-szeres: Hengszterné Széles Ildikó, Varga Róbertné

60-szoros: Forró Zsuzsanna, Németh Attila, Németh Ottó Péter

70-szeres: Nagy Ákos József

80-szoros: Dömötör Imre

90-szeres: Komjáti János

Leköszönő véradóink: Szalai Józsefné (33-szoros), Balla István (41-szeres), Nyikes Jánosné (75-szörös), Pöcze Jenő (30-szoros)

Pro Vita díjas abdai Véréadónk

Paradzik Zoltán (115-szörös)

Támogatók és segítők

Az ünnepség végén megköszöntem a régi és új támogatóinknak és segítőknek azt az együttműködést, mely lehetővé tette, hogy tevékenységünket 2019-ben is gördülékenyen és magas színvonalon végezhessük.

Vérado Ünnepségünk fő támogatói: Csígy László úr, Abda Község Önkormányzata, Fliegl Kft., Szalai Gabriella, Prima Abda (CBA), Tókáné Nagy Diána, Harnyas Pékség, Csütörtöki Ádám (Gulyás étterem), Borsodi Péter (Reál), Németh Rebeka Hajstúdió, Csuka Tulipán Katalin, Fehér Mihályné (Gazdabolt), Borbélyné Andrea (Virágbolt), Belovicz Ferencné, és a Magyar Vöröskereszt Győr-Moson-Sopron Megyei Szervezete. Köszönjük!

Támogatóink, akikre 2019-ben számíthatunk: Abda Községi Önkormányzata, Fliegl Kft., Csígy László, Szalai Gabriella, Borsodi Péter (Reál), Harnyas István (Harnyas Pékség), Csütörtöki Ádám (Gulyás étterem), Nakset Kft., Tókáné Nagy Diána, Prima Abda (CBA), Szémann Mészter, Németh Rebeka Hajstúdió, Csuka Tulipán Katalin, Fehér Mihályné (Gazdabolt), Borbélyné Andrea (Virágbolt), Belovicz Ferencné, és az őszi veradásra finom halászelevet készítő Abdai Horgász Egyesület.

Köszönjük a rendszeres megjelenést az Abdai Hír-Lapok szerkesztőjének; Somogyi Évának.

Folyamatos együttműködésükért hálát adunk a Családsegítő Szolgálat lelkes munkatársait, Ácsné Horváth Anitát, Dóczy Hedviget, valamint Mészáros Attiláné Éva védőnőnek.

De mire is mennénk állandó segítők nélkül, akikre bármikor számíthatunk?! Hálásak vagyunk Békési Hajnalkának, Kozma Istvánné - Baba néninek, Kozmáné Magdi néninek, Kozma Péternek - Pepének, Némethné Erzsinek, Veszteg Mártának és végül, de nem utolsósorban Heizer-Földesi Ritának. Külön köszönetet érdemel veradásszervezőnk, Kozma Imre és a titkárunk, aki lépten nyomon bizonyítja, hogy fáradhatatlan és elkötelezett híve Ügyünknek; Győry Sándorné.

Már többször elmondtam, de a véleményem változatlan; megtiszteltetés egy ilyen önzetlen és példamutató közösség tagjának lenni; megtiszteltetés Abdainak lenni.

Fotók: Somogyi Éva

Következő veradás

Idén még lesz egy veradásunk, mégpedig a „szilveszteri”, mely alkalommal nem az OVSZ munkatársai jönnek el hozzánk, hanem mi látogatunk el az ő győri központjukba.

Mikor és hol gyülekezünk?

2019. december 30-án, (pénteken)

7:30-kor

az

Abdai Községháza parkolójában

(a lovas huszár mellett).

Ahogy eddig is, a Magyar Vöröskeresztet érintő helyi és fontosabb környékbeli eseményekről folyamatosan hírt adunk; kövessenek minket a Facebook-on is (www.facebook.com/voroskereszt.abda)!

Vigyázzanak Magukra és Egymásra, és ha addig nem találkoznak, Áldott, békés karácsonyt és egészségben gazdag boldog újévet kívánok!

**Heizer Csaba
elnök**

Magyar Vöröskereszt Abdai Alapszervezete

E-mail: veradok@abda.hu

Facebook: www.facebook.com/voroskereszt.abda

Web: <http://www.abda.hu/index.php/myk-abdai-alapszervezete>

Cím: 9151 Abda, Szent István utca 3.

Abda – hány éves település?

Írott források alapján mikor és hol található meg először Abda neve, illetve milyen néven említik településünket?

Figler András: A régi Abda története című írásában foglalkozott e témával. Alábbiakban részleteket közlünk az *Emlékkönyv ABDA község áttelepülésének és temploma felszentelésének 150. évfordulójára 1945-1995* kiadványból, melyet Abda Község Önkormányzata adott ki 1995-ben, és a könyv megvásárolható a Polgármesteri Hivatal recepcióján.

„Minden embert érdekel az őseinek, az előtte itt élőknek a története. Gyermekünket csak úgy taníthatjuk meg szülőhelyük, lakóhelyük megbecsülésére, szeretetére, ha elmeséljük nekik a történetét. Abda történetéről nagyon sok forrás emlékezik meg, de rövid, mindenki számára összeférhető összefoglaló munka jelenleg nem található. Ez indított arra, hogy néhány oldalon leírjam azt, amit Abda történetéből tudok.

Nem vagyok történész, s nem is kívánok belekontárkodni kiváló történész kollégáim dolgába. Régész vagyok. Míg a történész az írott források alapján dolgozik, addig a régész a föld alatt rejlő maradványokat használja forrásként. Ezért munkámnak csak az első részében törekedtem teljességre, amíg a régészeti források engedik, a második részben mások történeti munkáiból igyekeztem összeszedni röviden az Abdára vonatkozó adatokat. Tudom, hogy az így felrajzolt kép eléggé töredezett, de ennél teljesebb munkát csak hosszantartó levéltári kutatások után lehetne készíteni, ez pedig már nem az én területem.

Abda környékének történetét a földrajzi fekvéséből adódóan évezredek óta két tényező határozta meg, a víz és az út. A Duna és a Rábca állandó mozgása csak a magasabban fekvő helyeken tette lehetővé emberi települések kialakulását. A múlt századi folyószabályozások előtt számunkra ma már nehezen elképzelhető, kanyargós folyóágak, mocsarak vették körül e vidéket, és néhány rész csak szárazabb időszakokban volt megközelíthető. A medrek folyamatosan változtatták helyüket, és hatalmas árvizek előtörték, néha még a legmagasabb területeket is. Emiatt aztán mindig csak rövid ideig lakott települések alakultak ki, melynek lakóinak gyakran kellett költözni.

A másik fontos befolyásoló tényező, és részben a települések létrejöttének oka is az évezredek óta itt húzódó útvonal. Ugyanis a Duna szigetközi mocsarai és a mellékfolyók (Rába, Rábca), valamint a Hanság mocsarai között csak környékünkön található homokdombokon keresztül volt mindig útvonal Kelet és Nyugat között. Ez egyben azt is jelentette, hogy az itt lakók nyilván kezükben tartották, ellenőrizték az utat, s hasznát húzták belőle. (A „zöldesges sor” csak a jellegében újkori találmány!)

Az első emberi településre utaló nyomok az **újkőkorszakból (neolitikum) az i. e. első feléből** származnak. A Börcsi-Szőlők melletti Nagydombon tártuk fel a dunántúli vonaldiszes kerámia kultúra népének egy településrészletét és néhány sírját. Ez az első aktív élelemtermelő gazdálkodást folytató kultúra a Dunántúlon, mely azt jelenti, hogy a korábbi korszakokkal ellentétben az élelemszerzés már nemcsak a természetben megtermett javak összegyűjtésére (gyűjtögetés, halászat, vadászat) korlátozódik, hanem megkezdődik az alapvető táplálkozási javak tudatos előállítás, termelése. E kultúra hordozói terjesztették el a földművelés és állattenyésztés ismereteit nemcsak a Dunántúlon, hanem Európa tőlünk északra és nyugatra eső területein is. (Az őskorban itt élt népek neveit nem tudjuk, hiszen nyelvüket sem ismerjük, ezért a régészetben a hátrahagyott jellegzetes emlékeik, vagy az első feltárt lelőhelyük alapján kultúra, vagy csoport névvel emlegetjük őket. >>>A régészeti kultúra olyan társadalmi egység (nép) neve, amely földrajzilag körülhatárolható helyen, azonos körülmények között alakult ki. Gazdasági élete és szellemi kultúrája csak az adott népre jellemző. A régészeti csoport valamely kultúrának kisebb egysége (népcsoport), mely akár etnikai összetétele, akár a többiekénél gyorsabb gazdasági fejlődése következtében sajátos jegyeket visel.<<<) A neolitikum utolsó szakaszában az i. e. évezred második felében (kb. i. e. 4500-4300 között) lakott települések maradványait tártuk fel a soproni út melletti Hármás-dűlőben, és Börcs határában a Börcs felé vivő út mellett, az autópálya nyomvonala alatt.” (...) →

„Az 1000. esztendő tájékán I. István államszervező tevékenységének köszönhetően létrejöttek az állami és egyházi egységek a megyék és püspökségek, valamint ezeknek a területi központjai. Egy ilyen központ volt Győr már a 11. század első éveiben, tehát ispáni és püspöki székhely. A Rábcán levő abdai átkelő volt a legfontosabb nyugat felé menő út, s egyben Győr kapuját jelentette és emiatt bizonyosan már a korai időktől kezdve gondoskodtak a védelméről. Ennek egyik bizonyítékeként idézzük Pauer Gyulát, aki a III. Henrik német-római (császár) 1051-es Magyarország elleni hadjáratával kapcsolatban az altaichi évkönyvek alapján így ír: >>III. Henrik tehát egészen magára maradt, de vitézül küzdve egészen a Rábcáig jutott. Ennek hídját azonban Abdánál a magyarok nagyon megerősítették és nagyon reménykedtek, hogy itt nem fog keresztül törnie a német sereg...<<” (...)

Középkori okleveleinkben Abda nevével először **1153**-ban találkozunk **Obda** alakban.

Adalbert, II. Géza Szicíliaába küldött követe 1153. évi végrendeletébe a XIII. században beszúrták Abda nevét azon birtokok közé, melyeket Adalbert felesége azzal kapott, hogyha újból férjhez megy, legyenek a pannonhalmi apátságé

A minden kétséget kizáróan hiteles említés **1221**-ből származik **Abada** néven, amikor II. Endre király megerősítette a Leustach és felesége Hilda által tett abda-szigeti birtokadományt: 10 háznép szabadost a pannonhalmi apátság részére.

Az **1225.** előtti valamelyik évben a Csák nembeli Demeter comes elfoglalta Abda szigetét, s emiatt az apátság pápai bullák támogatásával (1225, 1227-28, 1238, 1244) próbálta visszaszerezni tőle, de hasztalanul. A bullákban **Obda**, ill. **Odda** alakban jelenik meg Abda neve. Az első mai alakban történő említés IV. Béla idejéből (1235-1270) származik, aki Abda-sziget felét a győri káptalannak adományozta.

Abda nevére két magyarázat ismert. Kniezsa István (földrajzi neveink legjobb ismerője) szerint délszláv eredetű. Györffy György történész a környező több hasonló eredetű helységnév (Zámoly, Novák) alapján arra a következtetésre jutott, hogy közvetlenül a magyarok megjelenése előtt itt délszláv szlovén lakosság élt, s tőlük vették át a falu nevét. Váczy Péter történész szerint a szó török oba az altáji nyelvekben (pl. avar) átkelőhelyen levő dombot, földhányást jelent, s az avarok hagyatéka. Ez utóbbi pontosan megfelel Abda geográfiai helyzetének, hiszen Abdának szinte az egész korai története folyamán egy jelentősége volt az, hogy itt van az átkelőhely. Ennek ellenére a szláv hagyaték felvetése sem hagyható figyelmen kívül.

Mint az előzőekben láttuk az Árpád-kori okleveleink szigetként emlegetik Abdát. Hol is volt a középkori Abda? A kérdés megválaszolása nem könnyű feladat, mert mint azt a későbbiekben látni fogjuk a falu története folyamán, hol a háborúk miatt állandóan költözni volt kénytelen. Abda területén több helyről ismerünk középkori településnyomokat. ennek a következők: Rosszkert, Rosszfalu (a régi kápolna dombja mögötti magaslat a Rábca parton), a Vasút utca és Szent István u. 42.), Hármás dűlő.

Régészeti feltárások a Rosszkertben és a Hármás dűlőben folytak, míg másik kettő csak felszíni szórvány leleteink vannak. A Hármás dűlőben Árpád kori kemencéket találtunk, míg a Rosszkertben szintén egy Árpád-kori és egy nagy kiterjedésű 18. századi települést tártak fel. Ha figyelembe vesszük, hogy a korai okleveleink szigetként emlegetik Abdát, akkor falu helyét egyértelműen a Rosszkert területére kell helyeznünk.” (...)

Egyet biztosan tudunk: Abda település az árvizek miatt 1830-tól kezdődően a jelenlegi helyére, az úgynevezett Pityer-dombra települt át. Templomát 1945-ben szentelték fel. De mikortól nevezhető Abda településének hivatalos történelmi források szerint hiteles említés dátuma?

1051, 1153, 1221?

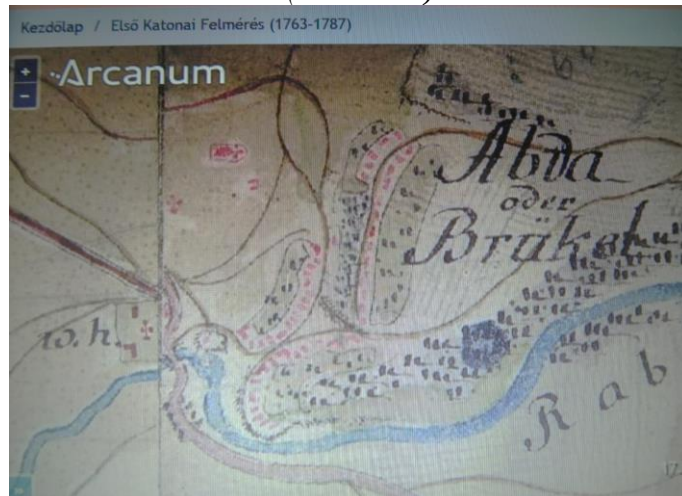
A fenti dátumok alapján Abda **2019-ben** lehet: **968 éves**, vagy **866 éves**, esetleg **798 éves?**

A kerek évfordulók közelsége benne van a fenti dátumok bármelyikében. Vajon melyik évszám a hiteles forrás?

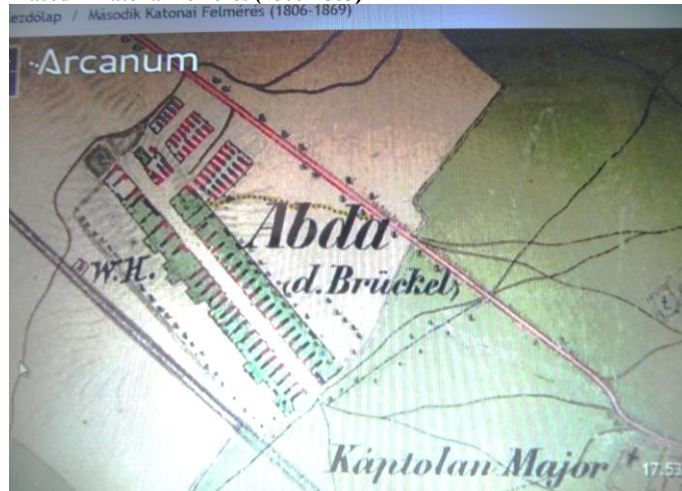
Somogyi Éva

Melléklet

Első Katonai Felmérés (1763-1787)

Második Katonai Felmérés (1806-1869)

A II. Rákóczi Ferenc

Kulturális Alapítvány

ezúton is megköszöni támogatóinak, segítőinek

az egész éves munkájukat, és kíván

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket,

és eredményekben gazdag Boldog Új Évet

községünk minden lakójának!

Szücs Gábor a kuratórium elnöke

Abdai focicsapat 1956-1960-as évekből

Balról jobbra: Szabó Viktor csapatkapitány, Póczy István, Simon Ferenc, Szórádi Sándor, Farkas Gyula, Magyar Imre, Magyar Antal, Szabó Kálmán, Hangyál Miklós, Szabó Sándor, ?. Ágh András

Nagy sikereket ért el az akkori abdai labdarúgásban ez a remek összeállítású csapatunk. Emlékezzünk meccseikre, sikereikre, mert van mire visszatekinteni az abdai focitörténelmünkben.

A fotót Szabó Viktortól kaptuk, aki az akkori csapat kapitányaként vezette fel a pályára a csapatot. Szabó Viktornak köszönjük ezt az eddig ismeretlen csapatképet.

Somogyi Éva

Multidéző... Labdarúgás

Községünk, falunk múltjához éppen olyan jelentősen kötődik, mint a Rét, a Gödrök, a Kápolna vagy a Dühöngő, annak ellenére, hogy még csak hatvanöt éves jegyzett története. 1990-ben ünnepelte a falu sportszerető közössége. Megjelent ez alkalomból az idősebb és a fiatalabb generáció, a magasabb osztályokban, akár az NB I-ben szerepelt híresség, de eljöttek az Abda színeiért egész életükre elkötelezett labda-zsonglőrök: a nagy gólygártók: Fekete Imre (Csat), Somogyi Zoltán (Sipirc), Tomasovszki Ernő (Cocó), Szabó Viktor (Csiszki), ifj. Kozma István (Pityuka).

És itt voltak a szívvel védő játékosok: Szabó Andor (Csambi), Szabó Lajos (Cséli), Szabó Kálmán (Kunda), Szabó Sándor (Satnya), id. Németh Géza (Nagygéza), ifj. Németh Géza (Kisgéza), Csuzi Imre (Csuzi), Szórádi Sándor (Sanyika).

És a legendás hálózók, a kapusok: Zechmeister László (Ceki), Horváth Vilmos (Hódi), Szórádi Imre (Bille), Szórádi Imre (Brazil).

Akik nem lehettek már közöttünk – Vida József (Mari), Fazekas József (Avec), Németh Ottó (Henri), - azok nevét övezze az utókor megbecsülése és elismerése, hogy életükben öregbítették, gazdagították falunk sportkultúráját, elkötelezettjei voltak az abdai labdarúgásnak. (...)

Visszazagolva az abdai futballtörténelemhez, megállapítható, a hatvanöt év az itthoni gyepen is kitermelt legendás „mesterlövéseket”, szellemes cicázókat, betonhávédeket, szélvészgyors szélsőket, robinzonád vetődésű kapusokat. Legendájuk él az őket követő, focizni szerető generációkban. Ezek közé tartozik ifj. Németh Géza is, Akivel a múltból és a jelenről beszélgetünk.

- Neked ki volt a példakép?

- Nevén nevezhető példaképem nem volt. Mindig azokat a csupaszív futballistákat tiszteltem, akik szívükkel-lelkükkel, kitartásukkal, akarásukkal, kitartó munkájukkal, futbalszeretettel pótolni tudták kevesebb tehetségüket, „pengességüket”. Őket többre tartottam azoknál, akiket óriási tehetségnek kiáltottak ki, aztán fiatalon egyszerűen eltűntek a labdarúgás porondjáról, mert nem szerettek edzeni. A foci iránti szeretetemet apamtól örököltem. Hét-nyolc évesen láttam őt játszani, részese voltam a mérkőzések utáni beszélgetéseknek, poharazgatásainak, a győzelem örömeinek. Emlékszem a régi, Lódombnál lévő pályára. Akkor az öltöző a kultúrházban volt, innen mentek a játékosok gyalog vagy kerékpáron a pályára, néhányan kéz a kézben a kedvessel, mint Magyar Imre – Öcsi bácsi – Balogh Katóval, aki később a felesége lett. Már akkor részt vettem a sportéletben, hisz nagybátyám, Németh Pista rakta föl és szedte le a kapuhálókat, és segítettem neki. Én másztam a felső lécre, és aggattam be a hálót a kampókba – teljes szakértelemmel. Ilyenkor mindig egy kicsit focistának éreztem magam, s a mérkőzés után este, vagy éjjel álmomban visszaidéztem a meccs számomra legizgalmasabb

pillanatait. Ha álmomban is focista lettem és szereltem, vittem a labdát – győzni akartam. Néha hangosan biztattam magam: előre! ne add föl! Ilyenkor legtöbbször szüleim ébresztettek föl, s fáradt voltam, de nagyon boldog voltam. Apám aztán végigkísérte az én focista pályafutásomat, mert hát az lettem, de soha nem abból éltem meg. Örült játékosnak, biztatott a mélypontokon. Ma is 73 évesen, „bősz” szurkoló. Egyikünk sem szereti, ha veszít a csapat. Az a hír jár róla, hogy nélküle el sem kezdenék meg a mérkőzést. Járnak ki még egyetlen ilyen aranylábú, futballszívű „gyerekek”.

- Mint említetted, a pálya régen nem a mostani helyen volt.

Igen. Az abdai csapat sikerei egyre nagyobb közönséget vonzottak, s a régi pálya messze esett, leginkább az idősebb szurkolóknak, de a játékosoknak is kényelmetlen volt az öltözőtől odáig eljutni, főleg esős időben. Kilencven perc hajtás után befutni a többszáz méterre levő öltözőbe – igazán szenvedés volt. A szükség és az akkori vezetők szándéka találkozott a pálya áthelyezése és egy öltöző építése mellett döntöttek. Ezt én is inkább hallomásból tudom, mert az átköltözés az ötvenes évek végén kezdődött. Az új pályának a mostani helyet szemelték ki, csak délnyugati-északkeleti fekvéssel. Nem érdemi sorrendben föl sorolok néhányat az akkori vezetők, az áthelyezést támogatók, játékosok közül. Pápai Bertalan v. b. titkár, 1960-ig néhai ifj. Fazekas József sportelnök, majd '60-tól Füzfa Ottó, néhai Varga Gyula vezető, néhai Ágh András vezető, Szabó Lajos, néhai Magyar Antal, Szabó Sándor, Szabó Viktor, Molnár József, Szabó Kálmán játékosok, Györgyi István edző, Székely Béla vezető. Ez persze nem a teljes névsor, de mindannak, aki még részt vett e nagy munkában, az utódok nevében köszönetemet fejezem ki. Akkor a pályával párhuzamos irányban építették föl az öltözőt. Ezt 1983-ban lebontottuk, s helyette a téasz, a gépállomás, a helyi tanács, a megyei Testnevelési Hivatal, a sportszeretők támogatásával és munkájával a '80-as évek közepén felépítettük és átadtuk a mait: klubhelyiséggel, vendég- és hazai öltözővel, külön helyiséggel a játékvezetőknek és természetesen mosdóval. Az én pályafutásom már az „új” pályán kezdődött. Örültem, ha a nagyok edzésen labdát szedhettem, abba belerúghattam. Akkor még nem sok gyerekek adatott meg, hogy bőrfocija legyen. Mi a Kertekalja (Szt. Imre út.) végére jártunk focizni, általában Németh János (Jenei) bőrlabdáját rúgtuk. (...)

- Az anyagi gondok néha szinte megoldatlan feladatot jelentettek, ha vidékre kellett utaznunk. Többnyire bringával mentünk, előkelőbb járműnek számított a lovaskocsi, majd a pótkocsis traktor, aminek csak a „gyorsaságát” élveztük, porfelhőjét nem. Miért volt ez mégis szép? Egyszerű a válasz, mert fiatalok voltunk, és focizni akartunk. A következő járgány a nyitott IFA volt. Ez ugyan rangot jelentett már, de ha ültünk, dobált, ha álltunk, erősen kapaszkodnunk kellett, hogy a kanyarok egyik sarokból a másikba ne dobjanak bennünket a platón. E legendás időszak pilótái voltak: Nagy Sándor (Pitnya), Tóbiás László, Hengster Józsi. Köszönet nekik is, sok áldozatot hoztak az abdai sportért, fociért. A fapadosság után igazi úri kényelmet jelentett a téasz Roburbusza, majd a saját személygépkocsi utazás. Ma már bérel az Ikarusz a cukrászda elé, és indul a csapat a kísérő szurkolókkal együtt. Az edzők is ingyen dolgoztak a hetvenes évek elején, később évente 2000 Ft-ot kaptak tiszteletdíjként. A szorító anyagi gondokat tetézte, hogy az öltöző állapota hónapról hónapra észrevehetően romlott, a javítások ellenére állandóan beázott: a vakolat mállott, a szerelések nyirkosak voltak. Persze, a helyiségek is kicsinyek bizonyultak. A tanács és a téasz is belátta az áldatlan állapotokat, és anyagi támogatásáról biztosította a sportkört. (...)

- Nyolcvanháromban került sor az öltöző ünnepélyes átadására, felszereltségre alkalmassá teszik arra, hogy a csapat magasabb osztályban szerepeljen – mondja boldogan Kisgéza -, ezért megérte. Érdekességgé megemlítem, hogy volt egy szép, modern öltöző, de nem volt senki, mert a sportkört nem jegyezték önálló szervezetként, juttatott pénzekből tartotta fenn magát, és hát az építési telek a téasz tulajdonában volt. 1986-ban átvette a tanács, majd kilencvenben az önkormányzat tulajdonába került. Visszatérve pályafutásomhoz: az aktív labdarúgást 1987-ben fejeztem be, 37 évesen. Nagy sok szép emléket, sok barátot szereztem, persze kölcsönös ez. Örülünk egymásnak, ha találkozunk, jókat beszélgetünk, dumálunk. (...)

Füzfa Ottó

(Forrás: ABDA • HISTÓRIÁNK – EMLÉKEK – REMÉNYEINK • Írta és összeállította: FÜZFÁ OTTÓ 1996)

LABDARÚGÁS

Megyei I. osztályú bajnokság

2019. november 10.

Győrszentiván - Abda 1-1 (1-0)

150 néző. V: Fruhmán.

Abda: Boráros R. – Nagy Á., Kozma B., Balogh L., Magyar P., Tóvizi P., Kovács Zs., Szalai S., (Szabó Zs.), Bodor B., (Varga P.), Pintér M., Szekeres K.

Edző: Kovács Zsolt. **Gsz:** Kozma B.

Egész nap esett az eső, ezért a pálya talaja nagyon mély volt, így azt gondolta mindenki, hogy nem alakulhat ki folyamatos és jó játék. Mindkét csapat támadó futballt játszott, de gól az sajnos kevés esett. Mindkét csapat több helyzetet kidolgozott, de azokból mindkét csapat csak egy-egy gólt tudott lőni. A mérkőzés képe alapján igazságos döntetlen született, bár csapatunknak lett volna egy kis tartozás kiegyenlítése, mert a nyáron a kupában kaptunk egy ötöst, de sajnos nem sikerült. Igaz, Szentivánról nem rossz az egy pont, csak az a baj, hogy egyre lejjebb csúszik csapatunk a tabellán és ezután még két mérkőzést játszunk, egyet az SC Sopronnal, a másik pedig a Bácsa FC, akik ellen ezekkel a gyatra támadó játék és gyenge védekezéssel nem sok esélyünk marad a győzelemre. Bár ne legyen igazam.

2019. november 17.

Abda – SC Sopron 1-3 (1-1)

200 néző. V: Móri Tamás.

Abda: Boráros R. – Kozma B., Nagy Á., Balogh L., Magyar P. (Bodor B.), Dékány D. (Sebők M.), Pintér M., Varga P. (Gaál B.), Tóvizi P., Szekeres K. (Szalai S.), Kovács Zs. (Szabó Zs.).

Edző: Kovács Zsolt. **Gsz:** Magyar P.

Jók: Boráros R., Kovács Zs., Tóvizi P., Dékány D., Magyar P.

1. p: jobb oldali soproni támadásból a védők közül kilépő csatár a kapufára lőtt, a kipattanót újból rá lőtték, de az is a kapufán csattant. 4. p: jobb oldali szabadrúgást Magyar P. ívelt be, az érkező Dékány D. kapu mellé lőtt. 20. p: Szekeres ugratta ki Kovács Zs.-t, aki a kifutó kapus fölé a kapu fölé emelt. Óriási helyzet volt. 21. p: középpályáról Balogh L. a kapu elé ívelt, az érkező Pintér M. a kapufát találta el. 25. p: Pintér M. 30 m-es szabadrúgását a kapus még kiütötte, de az érkező Magyar P. a léc alá vágta. 1-0. 30. p: előre ívelt

labdát a hazai védő levette, majd elmélázott és az érkező soproni játékos elvette tőle, majd a hálóba gurított. 1-1. 48. p: Balogh L. röviden adta haza a labdát, az ellenfél csatára ráfutott és a kifutó kapus mellett a kapu mellé gurított. 53. p: a kiugró soproni játékost Balogh L. buktatta, 11-es. A megítélt büntetést Boráros R. bravúrosan kiütötte. 60. p: hazai szögletnél az eleső védő kézzel ért a labdához, 11-es, amit Pintér M. végzett el, de a soproni kapus is bravúrral kiütötte. 66. p: baloldaltól Púrt P. laposan lőtt a hálóba, 1-2. 77. p: balszélen Púrt P. elvitte a labdát és a kifutó kapus mellett a hálóba gurított, 1-3. 88. p: Balogh L. 25 m-es lövése elkerülte a kaput.

A mérkőzés elején kicsit megilletődötten játszott a hazai csapat, de negyedóra elteltével felvette a soproni csapat ritmusát és így nagyon jó mérkőzés kerekedett belőle. Mindkét csapat keményen, de nem durván játszott. Sajnos a mérkőzés végére kijött a két csapat közti különbség. Így megérdemelt soproni győzelem született. **Kovács Zsolt:** - *A vendégcsapat előttünk tart, de ha nem adunk ennyi ajándékot elől és hátul, akár nyerhettünk volna. Gratulálok a Sopronnak a győzelemhez és az őszi elsőséghez.*

2019. november 24.

Bácsa FC - Abda 2-0 (1-0)

100 néző. V: Lukácsi.

Abda: Boráros R. – Kozma B., Balogh L., Magyar P., (Bodor B.), Tóvizi P., Kovács Zs., Szalai S., (Dékány D.), Pintér M., Szekeres K., Varga P., Sebők M. (Kozák D.). **Edző:** Kovács Zsolt.

Ragyogó időben sok abdai néző kísért el csapatunkat a Bácsa elleni mérkőzésre. Sajnos mi a mérkőzés elején sok helyzetet hagyunk ki, miközben az ellenfél az első kapura lövése góllal végződött, így megszerezték a vezetést, és az első félidő 1-0-s vezetéssel zárult. A II. félidőben is próbáltuk játszani, amit tudunk, de sajnos nagyon pontatlanok és körülményesek voltunk. A cserék valamit javított a mérkőzés összképén, de a végén, egy középpályán eladott labdával lekonztrázták csapatunkat és gólt szereztek belőle. A középkedésre már nem volt idő. Így sajnos a vége 2-0.

Végül ezúton szeretnék

**KELLEMES
KARÁCSONYT,**

BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT

kívánni minden sportbarátnak és a falu minden lakosának.

Török Mihály

Múltidéző...

Magyar Lajos

Győrt az ezüstérmeket lehet ünnepelni

A Kisalföld 1984. június 5-i sportrovatában olvashattuk, hogy az NB I-es bajnokság, záró fordulóján méltó körülmények között köszöntötték a 34 éves Magyar Lajost ritka jubileuma alkalmából.

„Magyar Lajos túl a 350. NB I-es bajnoki mérkőzésen. Kevesen rendelkeznek a jelenlegi NB I-ben ilyen hosszú és eredményes pályafutással, amelyből önhibáján kívül maradt ki a válogatottság.”

M. G.

Közismert, hogy ő abdai kötődésű, itt ismerkedett a labdarúgással az abdai réten, és az abdai csapatban focizott. Mi abdaiak, akik ismerjük pályafutását, büszkék vagyunk rá.

Közreadja: Kozma Imre

**ABDAI
HÍR-LAPOK**

ABDA KÖZSÉGI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA Megjelenik havonta.
Szerkesztőség: 9151 Abda, Szt. István u. 28. Tel.: 96/553-233 Fax: 96/553-237
e-mail: abdaihirlapok@abda.hu
Felelős kiadó: II. Rákóczi Ferenc Kulturális Alapítvány Abda
Főszerkesztő: SOMOGYI ÉVA
Nyomtatás: RIKKER NYOMDA. Győr. Telefon: 313-713 ISSN 2060-1131

Akik a legtöbbet énekelnek a faluban: A Rábca – Dalkör és a Nyugdíjas Dalárda.

ABDÁN MINDIG TÖRTÉNIK VALAMI...

Vízet az aknába!

Belterületi csapadékvíz elvezetést javító beruházás ünnepélyes átadása

Ami biztos pont: A polgármester Szabó Zsolt.

Ami változó: A tornacsarnok/sportcsarnok építésének időpontja.

Ami állandó: „Beszédet mond Csígyó László alpolgármester.”

Önkormányzati Hírek: Ilyen még nem volt Abdán. A falu jegyzője, Komjáti János 90 szerez önkéntes vérérdő! Gratuláció és köszönet!

Környezetünk: Jó tudni! Amit kevesen tudnak! A legjobb avar és kerti hulladék égetése 22.45 (!!!) órakor, a legjobb időpont a kert végében a sötétség leple alatt... de a terjengő büze szagolható... A szélmentességről ne is beszéljünk!

Helytörténet: A Dózsa u. és a Honvéd u. közötti ősköveket, ami a falu legeredetibb régi utca/köz (Minek nevezzük? Részeges út hazafelé a Dühöngőből?) voltát mutató momentum az 1830-1833-as évekből, a Pityerdomb aljában...

Hagyományőrzés: Májusfaállítás - a falu központjában - elnapolva évek óta.

Épített örökségünk: Vasútállomásunk levitézkedett egykor korszerű épülete.

Abdai nevezetesség: Van egy huszárunk, aki állandóan készenlétben ül a lován, tekintetét az iskolára szemeztve...

Bölcsőde: Ha igazából esik az eső, akkor tóvá változik a parkolója.

Óvoda: Ahol a legmuskátlisabbak a muskátlis virágok!

Iskola: Ilyen is volt! Meghívó! „Az abdai iskola Szülői Munkaközössége FARSANGI BÁLT rendez 1998. január 24-én a Paprika Csárdában.”

Vöröskereszt Abdai Szervezete: A legemberibb segítség szervezői a véradásokon.

Abdai Horgász Egyesület: Halászeveik erősítik az abdai önkéntes véradóink egészségét.

Sport: Ösgyepes volt... ma új fű nő a labdarúgó centerpályáján.

Ami semmire se jó: Az Abda SC sok 1-1-es megyei I. o. labdarúgó bajnoki eredményei.

A legsikeresebb önkéntes közösségi munka: Takarítás a temetőben október végén.

Ketten beszélnek: Azt hallottam, jövőre vasárnap lesz a vasárnapi mise templomunkban egy év után.

Abdai örökzöld sláger: „Rábca partján, ha leszál az alkony...” – akkor jön a Rábca – Dalkör együttese elénekelni a dalt a Rábca ölelésében...

Amin derül az osztály...

2. osztály. Olvasás óra.

Óra elejei láncolvasásnál az olvasandó szöveg:

Isten veled gólyamadár!

A tanuló imígyen tolmácsolja a leírt szöveget:

Istenverte gólyamadár!

A hatodik osztályban történelem órán a tanár néni feleltette az egyik diákot. A kérdés így szólt:

- Ki volt Spartacus?

A válasz: *Spartacus aligátor volt!*

Az órán szakfelügyelő vesz részt, amikor a tanár az után érdeklődik, ki törte be a bizánci kaput?

Senki nem jelentkezik, kínos csönd támad.

Végre megszólal valaki:

- *Az ilyesminek soha nincs gazdája...*

Törióra.

Tanár: - Római hadisten? (Mars)

Diák hallgat.

Tanár: - Anyu azt szokta mondani, amikor ideges rád, és ki akar küldeni...

Diák: - *Sipirc!*

(*Abdai Iskolaiújság 1991*)

Szöveg, fotók, rajz: Somogyi Éva, az oldalt helyrevágta: Csöndesné Halász Erika